

**Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu
Opera omnia**

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. VII. Cumæę Sibyllæ vaticium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

ni, sanctificamini, & venite mecum. Ingressu admirabili venit Dei Filius in Bethlehem. Et numquid non idem rogare possumus: Pacificusne est ingressus tuus, o præpotens Deus? an venis ut facias ex orbe isto, quem admodum olim eorum patrem è paradiso, eicias? an venis sine gladio, quem in castra Sennacherib strinxisti? an venis sine sulphure & igne, quem in Sodomæam terram effudisti? Et ecce pro Domino respondent interpretes famuli: Pax in terrâ hominibus bonæ voluntatis. Pacificus est omnino hic Dei in orbem ingressus.

Avo regis Ezechie, sol decem gradibus iter suum relegit, quod Ilias affirmat: *Reversus est sol decem lineis per gradus quos descenderat*. Sol noster Christus per novem Angelorum ordines ad decimum usque gradum humanæ naturæ, suâ voluntate descendit.

Miserat olim famulum suum Elisæus, ut mortuum puerum ad vitam revocaret à funere. Sed ille frustra tentavit omnem; nec movit se puer. Tandem ipse Propheta eò properavit. Et ecce puer mortuus jacebat in lectulo: ingressuque clausit ostium super se, & super puerum; & oravit ad Dominum. Et ascendit & incubuit super puerum; posuitque os suum super os ejus, & oculos suos super oculos ejus; & manus suas super manus ejus, & incurvavit se super eum, & calefacta est caro pueri. Dei Filius miserat cum baculo tabulisque lapideis Moysen, miserat Prophetas alios, miserat reges sanctos, sed nemo erat, qui gentem humanam jam deploratam à morte reduceret ad vitam. Demum & ipse venit, sed contraxit & incurvavit se super mortui corpus, humanis se moribus attemperavit, nostræ se balbutiei accommodavit, humiliavit & exinanivit seipsum, formam servi accipiens, factus obediens usque ad præsepe, usque ad columnam, usque ad crucem, usque ad mortem, usque ad inferos. Et en! revixit humanum genus mortuum. Ita morte filii,empta est vita servi.

§. II. Cum. e. Sibylle vaticinium.

Licet à Marone luculentum satis Cumæ prædictionis testimonium atterere. Ita cœcinere vates: *Ultima Cumæ venit jam carminis ætas; Magnus ab integro sæclorum nascitur ordo. Iam redit, & Virgo, redeunt Saturnia regna; Iam nova progenies cælo demittitur alto, Chæra Delum joboles, magnum Iovis incrementum. Aspicte venturo lætentur ut omnia sæclo. Tu modo nascenti puero, quo ferrea primum Desinet, ac toto surget gens aurea mundo, Casta fave Lucina.*

Perinde ut Balaamini ašina, sic homines dicebant vetera; sed quæ dicerent, non intelligebant. Nos habemus firmiorem propheticum sermonem. Verè magnus sæculorum ordo natus est; iam nova cælo progenies demissa. Desiit ætas vetustæ legis ferrea, cepit aurea. Mutata & restaurata sunt omnia. Quod Paulus aperitissimè pronuntians, Proposuit in eo, inquit, in dispensatione plenitudinis temporum, instaurare omnia in Christo, quæ in cælis, & quæ in terrâ sunt, in ipso. Aggæi vatis, quem supra laudavimus, neutiquam obscura est prædictio: Et movebo omnes gentes, & veniet desideratus cunctis gentibus, & implebo domum istam gloriâ, dicit Dominus.

Super hac orbis instauratione Gregorius Nazianzenus t mirificè exultans, Christus, inquit, gignitur; gignitur, inquit, Christus in cælis; obviâ prodite. Christus in terrâ; subvehimini: cantate Domino omnis terra. Atque ut hæc duo in unum contraham; lætentur cæli, & exultet terra pro lætâ sunt Domini de summi generis. Christus ex Virgine: mulieres virginitatem colite, ut Christi matres sitis. Quis enim, qui à principio est, non adorat? Quis enim, qui postremus est, non laudat? Et

Greg. Nazian. tom. 3. pag. 212.

A infra: Clamet Ioannes: Parate viam Domini; ego quæque dicam huius vim ac potentiam clamabo. Carnis experti incarnatur: Verbum crasse sit; invisibilis carnitur, inaccessibile tangitur, tempore vacans inaccessibile sumit; Dei Filius, hominis filius efficitur. Iesus Christus heri & hodie, idem & in sæcula. Unde offendatur, Græci derideant; heretici lingua pruriginè efficiantur. Tum credent, cum in cælam ascendentes viderint; quod si nec tum quidem, ac certe cum è cælo descendentes, atque ut iudicem sedentem. Atque tibi tenebras, flagitia, ærumnas mundi recensuit, hæc subjungens, Quæ quoniam inquit, majus auxilium requirebant, majus etiam acceperunt. Hoc autem erat ipse Dei Filius, ille sæculi antiquior, ille invisibilis, ille incomprehensibilis, ille incorporeus, illud ex principio principium, illud ex lumine lumen, ille fons vitæ & immortalitatis, illa archetypi expressio, illud immortum sigillum, illa per omnia similes imago, ille Patris terminus & ratio: ille, inquam, ad imaginem suam se confert, & carnem gerit, & cum intellectuali animâ propter animam suam jungitur, ut simile per simile reperget. Verè, quo Apóstolus dixit, apparuit gratia Dei Salvatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos, ut abnegantes impietatem & sæcularia desideria, sobriè & iuste vivamus in hoc sæculo, expectantes beatitudinem, & adventum gloriæ magni Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi, qui dedit semetipsum pro nobis, ut mundaret nos ab omni iniquitate, & mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem honorum operum. Cohortatio potentissima, si aures patulæ ac dociles non sint.

CAPUT II.

De tempore Nascentis Christi.

DIXIMUS, quid in legè veteri figurarum, vaticiniorum, adumbrationum, oraculorum, imaginum de Christo Nascenturo præmiserit cælestis Pater, nam ea omnia itaqum umbræ secuturi corporis, aut tanquam prodromi Messæ venturi, præcesserunt. Nunc, quò de tempore, quo Christus natus, deque iis quæ tempori solent attribui, dicemus.

§. I. De prodigijs Christi natalem antecedentibus & concomitantibus.

Primus Christi adventus est occultus & humilis, quibusdam tamen signis prænuntiatus. Ex quo colligere est, quàm futuri sint terribiles secundi adventus annuntii. Numerantur autem Nascentis Servatoris antecedentia & concomitantia prodigia hæc: Primum Trans Tiberim Romæ totâ die fons olei fluxit è tabernâ meritória.

II. Engaddi vineæ, ut ferunt, nocte illâ in Judæa flourerunt.

III. Romæ Templi Pacis, ut aliqui tradunt, ruinâ subitâ collapsum. Si Lipomano & Surio credimus, Romani tot vicioriarum memoria templum impensis Virbis & orbis educere decreverunt singulari schemate. Sed oracula prius exquisierunt, ad quod ævum durare posset tam excellētis fabricæ operosa moles. Responsum est. Donc Virgo pareret. Illi nullis scæculis ruituram ædem interpretati, ætérnum templum appellarunt. At eâ ipsâ nocte, quâ Virgo peperit, hæc æternitatis domus corruit.

IV. Tres soles in unum cœre visi. V. Virgo in sole puerum gremio gestans ostensa est Augusto à Sibyllâ, seu, quod verius, à Sibyllinis carminibus, in quibus multum fuisse Augustum, satis constat.

VI. Soles in unum cœre visi. Anno uno ante imperium Augusti. Sequenti anno, inquit Dicitur, visus est Sol intra tres circulos fulgere, quorum unum terra, unum ignis circumdabat, & Baronius tom. 1. in Apparatu ad annualem cælesti, mihi pag. 21.

Lus. c. 2. v. 14.

4. Re. c. 20. v. 11. Isa. c. 38. v. 8.

4. Reg. c. 4. v. 32. seq.

Hanc figuram insigne ac copiosè de Christo explicat Hieron. Bap. de la Naz. 1ra. Evang. tom. 1. tra. 3. §. 10. mihi pag. 566.

Maro eclog. 4. initio.

6. Petr. c. 1. v. 19.

Isa. c. 60. v. 10.

Aggæi c. 2. v. 8. Interpres 70. Venient etiam omnia gentium.

Cum Hieronymo Augustini legi gloriificate. Christus è cælis; obviam prodite. Christus in terrâ; subvehimini: cantate Domino omnis terra. Atque ut hæc duo in unum contraham; lætentur cæli, & exultet terra pro lætâ sunt Domini de summi generis. Christus ex Virgine: mulieres virginitatem colite, ut Christi matres sitis. Quis enim, qui à principio est, non adorat? Quis enim, qui postremus est, non laudat? Et Greg. Nazian. tom. 3. pag. 212.